

Більшовицьким ШЛЯХОМ

Орган В. Токмацького РК КП(б)У та виконкому райради депутатів трудящих Запорізької області

№ 54(3511) Четвер, 6 липня 1950 року. Ціна 15 коп.

СЬОМА СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

3 липня у Києві, в Сесійному залі Верховної Ради УРСР, відкрилася сьома сесія Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки.

За столом Голови—Голова Верховної Ради Української РСР Корнійчук О. Є. та його заступники Федоров О. Ф., Кіх М. С.

В урядових ложах—товариші Л. Г. Мельников, Д. С. Коротченко, О. І. Кириченко, М. С. Гречуха, В. В. Мацьківч, Д. З. Мануїльський, Л. Р. Корнієць, І. З. Назаренко, З. Т. Сердюк, А. А. Гречко, члени Президії Верховної Ради УРСР, міністри.

На порядку денному сесії два питання:

1. Затвердження Державного бюджету Української РСР на 1950 рік і звіт про виконання Державного бюджету УРСР за 1949 рік.

2. Затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР.

По першому питанню порядку денного з доповіддю виступив Міністр фінансів УРСР Г. Л. Сахновський.

Доповідач відзначає величезні успіхи трудящих України в боротьбі за дострокове виконання післявоєнної сталінської п'ятирічки, досягнуті під керівництвом партії Леніна—Сталіна. Республіканська і місцева промисловість республіки не лише відновила випуск видів довоєнної продукції, але й освоїла виробництво нових удосконалених машин, верстатів, будматеріалів і багато нових видів товарів широкого вжитку.

Серйозних успіхів досягнуто в сільському господарстві, у виконанні трирічного плану розвитку громадського тваринництва і сталінського плану перетворення природи.

Швидкими темпами розвивається промисловість, сільське господарство і культура в західних областях Радянської України. У всіх областях завершена колективізація селянських господарств.

Видатні перемоги радянського народу в усіх галузях народного господарства створили необхідні передумови для успішного виконання Державного бюджету УРСР. У 1949 році бюджет республіки виконаний по доходах у сумі 17 мільярдів 680 мільйонів карбованців—на 103,9 процента і по видатках в сумі—17 міль-

ярдів 11 мільйонів карбованців—103,1 процента. Тільки на соціально-культурні заходи в минулому році витрачено 10 мільярдів 809 мільйонів карбованців—на 869 мільйонів карбованців більше, ніж у 1948 році.

Державний бюджет, який проектується на 1950 рік, спрямований на дальше піднесення народного господарства і культури республіки. По доходах—сума 17 мільярдів 203 мільйонів карбованців і по видатках в сумі—17 мільярдів 194 мільйонів карбованців. На фінансування народного господарства по бюджету на 1950 рік передбачається 3 мільярди 731 мільйон карбованців. На соціально-культурні заходи виділяються 11 мільярдів 755 мільйонів карбованців, що становить 67,6 процента всіх видатків бюджету.

Асигнування на сільське господарство в бюджеті на 1950 рік передбачені в 1 мільярд 809 мільйонів карбованців. В цій сумі централизовані і нецентрализовані капітальні вкладення становлять 656 мільйонів карбованців. Це на 212 мільйонів карбованців більше проти 1949 року.

На дальші роботи по лісозахисних лісонасадженнях, на будівництво водоймищ передбачається в бюджеті 217 мільйонів карбованців. Разом з кредитом сільгоспбанку і коштами колгоспів загальні затрати на 1950 рік по виконанню сталінського плану перетворення природи визначені в цифрах 533 мільйонів карбованців.

В бюджеті забезпечується дальше збільшення агрономічної, зоотехнічної й ветеринарної допомоги колгоспам.

Бурхливою овацією зустріли депутати і гості прикінцеві слова доповіді, в якій виражена тверда впевненість в тому, що український народ, згуртований навколо більшовицької партії, Центрального Комітету ВКП(б), великого вождя і вчителя товариша Сталіна доб'ється нових перемог у будівництві комунізму. Під склепінням в залі гремить захоплена овація на честь більшовицької партії і товариша Сталіна.

Потім сесія заслухала епідоповідь Голови Бюджетної комісії Верховної Ради Української РСР депутата т. І. М. Мартиненка.

Сесія продовжує свою роботу. (РАТАУ).

СІЛЬСЬКІ АГІТАТОРИ

Десятки сільських агітаторів провадять велику роботу по збиранню підписів під Стокгольмською Відозвою Постійного комітету Всесвітнього конгресу прихильників миру про заборону атомної зброї.

Агітатори Сергій Височин, Іван Мовчан та інші з колгоспу ім. Тельмана знайомлять колгоспників з подіями в Кореї.

Ол. КАРИЙ.

Залізничники вітають політику миру

З великим задоволенням зустріли залізничники станції В. Токмак резолюцію Пленуму Радянського комітету захисту миру у зв'язку з збиранням підписів під Стокгольмською Відозвою прихильників миру про заборону атомної зброї. Слюсар по ремонту паровозів т. Аксенов на мітингу сказав: — Заява Верховної Ради СРСР викликала серед радянських людей нові творчі сили до ще більшого зміцнення нашої любимої Батьківщини, яка провадить мудру і послідовну сталінську політику миру. На підлі агресивні дії, які затіяли англо-американські палії війни в Кореї, я зобов'язуюсь щодня виконувати виробничі завдання на 150 процентів.

Підвищені виробничі зобов'язання взяли на себе машиніст т. Шапран, головний кондуктор т. Біляев, нарядчиця паровозних бригад Тіна Шапран та інші працівники транспорту. Всі вони скріпили вимогу миру своїми підписами під Стокгольмською відозвою прихильників миру.

А. БУЛАНІЙ, секретар партбюро станції В. Токмак.

НА ЗАХИСТ МИРУ

В сільськогосподарських артілях Остриківської сільради відбулися багатолюдні збори, присвячені збиранню підписів під Відозвою Постійного комітету Всесвітнього конгресу прихильників миру про заборону атомної зброї.

В своїх виступах колгоспники висловлюють велике бажання самовіддано працювати для справи зміцнення миру. —Зберем без втрат врожай, достроково виконаємо всі свої зобов'язання—ось наша відповідь паліям війни,—говорить комсомолка ланкова Люба Юрченко з колгоспу ім. Красіна.

З словами гніву виступає

директор 7-річної школи, інвалід Вітчизняної війни орденоносець Розсохач П. М.

—Хай пам'ятають агресори, — говорить він, — що справа боротьби за мир знаходиться в надійних руках. Нас очолює великий Сталін, а де Сталін—там перемога.

Депутат сільської Ради стахановець коваль т. Лагода закликав усіх—ширше розгорнути змагання за дострокове виконання хлібоздачі.

Колгоспники і сільська інтелігенція одностайно підписались під Відозвою про заборону атомної зброї.

Л. НАЗАРЕНКО, секретар сільради.

ЄДИНА ВОЛЯ КОЛЕКТИВУ

Дружно і організовано пройшли збори колективу В. Токмацького млина, присвячені збиранню підписів під Стокгольмською Відозвою прихильників миру. На зборах виступили робітники тт. Бутенко, Швидкий, Подрезов, Рекуненко та інші. Всі вони задоволено схвалювали рішення Радянського Уряду і закликали присутніх поставити свої під-

писи під Відозвою. Колектив вирішив до Дня Сталінської Конституції—5 грудня—виконати річну виробничу програму, поліпшити якість продукції, дати країні десятки тисяч карбованців зверхпланових нагромаджень. За короткий час всі робітники поставили свої підписи під Відозвою прихильників миру.

ГОЛОС МИРА

—Говорит Москва!
—Говорит Москва!
Позивные
Летят в эфир.
И уверенно, громко
Звучат слова:
—Мы всегда
Защищать будем мир!
И сильней у людей
Бьет в сердцах и висках
Голос мира!

Родная страна!
Тебя слышат в Корею —
В народных войсках,
Тебя слышит
Париж и Вьетнам.
И в монгольских степях,
Юрты слышат тебя,
И Нью-Йорк,
И далекий Кейптаун.
Всюду слышит народ,
И народ — за тебя,

Не изменит
Тебе никогда.
Тебя слышит земля,
И леса и поля,
Золотистый
Тебя слышит колос; —
Это — голос Москвы,
Это — голос Кремля,
Это — Сталина
Мудрого голоса!
М. НИШНЕВИЧ.

ВИЩЕ ТЕМПИ ЖНИВ ТА ХЛІБОЗДАЧІ!

ХЛІБ—ДЕРЖАВІ

Серед колгоспників району першість по хлібовивозці займає артіль ім. Калініна, яка вже відвантажила на державні зєипні пункти 3.630 центнерів.

Свято виконує першу заповідь колгосп ім. Будьонного. Звідси на приймальний пункт Молочанського Заготзерно надійшло 2.533 центнери. Хлібні потоки щоденно зростають. Тільки за один день поступило 315 центнерів першосортної озимої пшениці.

Понад 2 тисячі центнерів відвантажено хліба в державні засіки артілями імені Сталіна, «Шлях до комунізму», ім. Держинського.

Стахановськими темпами

Швидко збирають врожай в радгоспі «Скалістий». Закінчується комбайнування озимини та ячменю. Комбайнер Швирьов Григорій агрегатом «С—6» за шість днів зібрав хліб з 157 гектарів.

Добре працює комсомольсько-молодіжна ланка Гречко Наді. Щоденно на сортуванні вона перевищує норму на 200 процентів.

Широко застосовується механізація на токах. Сортирувкою, яку рухає електромотор, тут очищають по 500 центнерів зерна на добу.

П. МАЛАХОВ,

старший агроном радгоспу.

Зерно осідає на току

—На неї ми поклали всю надію,—вказуючи на потужну зерноочисну машину, мовить завідуючий току першого відділення радгоспу «Запоріжжя» т. Петренко.—Та підвела. А тепер і масте...

Тік завалений десятками буртів хліба. Його, по словах Петренка, понад три тисячі центнерів. Пшениця—зерно в зерно: добірне, високосортне. Повністю достигла на пні.

Щоб довести зерно до задаточної кондиції, лишається лише форсувати очистку. Але чим?...

Керівники радгоспу ще у передвесняні дні жваво дискусували вечорами в кабінеті директора про примінення електроенергії на очистці зерна. У цих захоплюючих бесідах вони навіть не помічали, як швидко проходили час. Були накреслені для здійснення корисного задуму відповідні контури. Та вся біда в тому, що за цю справу взявся один старший механік т. Проценко. Він вибравувану молотарку переобладнав на потужну зерноочисну машину. Вона повинна щодоби давати кондиційного зерна принаймні 50 тонн. Лишалося лише підключити струм від електростанції, яка знаходиться від току на віддалі не більше кілометра. Був і провід потрібного профелю. Та його використали на другорядні, внутрігосподарські потреби. Корисний задум не здійснено.

Надіючись на електроочистку, тут не подбали про віялки. На тік їх вивезли не відремонтованими. Після декількох годин роботи довелося викликати до них слюсаря. Але й після термінового ремонту машини працювали не краще. 22—25 тонн зерна ледве очищали трьома віялками за день. До того ж, через відсутність на комбайнах решет третьої очистки, зерно доводиться двічі перепускати на віялки. Від цього обсяг роботи наполовину збільшується. Ось ці причини й призвели до того, що на току першого відділення осіло неочищеного хліба понад три тисячі центнерів. А звідси—й низькі темпи хлібовивозки. На державні склади відвантажено тільки 3862 центнерів зерна—втричі менше можливого.

Слід згадати й про повільні темпи комбайнування. 10 комбайнів мусять щоденно збирати 160 гектарів. Денні завдання покищо виконуються наполовину. Звернемося до цифр. 30-го червня зібрано 80 гектарів, першого липня—86, другого—85 гектарів, а третього—й з цього не було. Три «Комунари» переобладнували вдень для збирання ячменю, хоч це можна було зробити вночі.

Низька продуктивність агрегатів пояснюється ще й простоями, чекаючи машин для розвантаження бункерів.

П. ГОРІЛЕНКО.

ЗРИМІ РИСИ КОМУНІЗМУ

«Дике поле» — так називали за старих часів степи Таврії. Жорстоко експлуатувалась тоді поміщиками і колоністами багатотисячна армія батраків, яка щороку сходилась з усіх кінців країни на каховський ринок рабів. Яскрава характеристика підневільної праці і злиденного життя батраків, що приходили в таврійські степи, шукаючи заробітку, дана В. І. Леніним у його класичній праці «Розвиток капіталізму в Росії».

Тільки після перемоги колгоспного ладу тут, як і повсюди нашої країни, утвердилось справді людське, щасливе, соціалістичне життя. На величезних степових просторах розкинулись землі колгоспів і радгоспів, створено машинотракторні і лісозахисні станції, побудовано електростанції і зрошувальні споруди, школи і технікуми, науково-дослідні заклади. На кожному кроці ми відчуваємо стирання граней між містом і селом. Все більше зримими стають риси комунізму.

Яскравим прикладом цього є люди і справи нашого колгоспу, створеного три десятиріччя тому.

Гітлерівські загарбники розграбували громадське багатство нашої артілі, яке обчислювалось десятками мільйонів карбованців. Завдяки неоціненній допомозі більшовицької партії, радянського уряду і особисто товарища Сталіна, в результаті самовідданої праці наших людей колгосп не тільки відбудував своє господарство, але й перевищив уже довоєнний рівень. П'ятирічка колгоспу виконана достроково. На 14.500 гектарах приазовського степу розкинулись ниви і луки, фруктові сади і виноградники колгоспу. На колгоспних полях працюють 36 тракторів, 15 комбайнів і багато інших сільськогосподарських машин.

Колгосп має 20 вантажних машин. На 13 тваринницьких фермах налічується коло 14.500 голів продуктивної худоби. Достроково виконано трирічний план розвитку громадського тваринництва.

Нинішньої весни посаджено жолудів дуба на площі 86 гектарів. Підготовлено ґрунт на 75 гектарах для закладання нових виноградників. В найближчі п'ять років буде посаджено 280 гектарів садів і виноградників і 511 гектарів лісових смуг.

Наш колгосп — найбільше багатовишкове господарство в республіці.

Рік у рік розвивається багатогалузеве господарство артілі, провадиться велике будівництво колгоспного міста. Перед колгоспом — прекрасні перспективи дальшого росту і процвітання. В найближчі роки стануть до ладу паровий млин, крупозавод, підприємства для переробки тваринницьких продуктів, консервний і виноробний заводи.

На будівництво колгоспного міста асигновано 70 мільйонів карбованців і намічено затратити понад 400 тисяч трудоднів. Будівництвом керують інженери та архітектори. У степових рівнинах уже вимальовуються контури вулиць і майданів, парків і скверів. Муляри закладають фундаменти, мурують стіни жилих будинків, громадських і виробничих будівель. Ріють траншеї для водопроводу і каналізації. Димлять труби цегельного і черепичного заводів. В степу лунає гудіння електромоторів, деревообробних верстатів і вереск пилорам. За п'ять років намічено збудувати для колгоспників коло тисячі двоквартирних будинків, дві середні школи, Палац культури, кінотеатр на 1800 чоловік, будинок правління колгоспу, будинок зв'язку, гостиницю, при-

міщення для медичних і дитячих закладів, магазинів, їдалень, лазне-прального комбінату, стадіон і ін. В нинішньому році будівники зобов'язалися здати в експлуатацію 80 жилих будинків, будинки лікарні, Палацу піонерів, радіовузла. На березі Азовського моря готується майданчик для будівництва колгоспного санаторію. Будеться електростанція на 600 кіловат. Перша черга її вже засвітила три тисячі лампочок Ілліча. Електрифіковано і радіофіковано будинки колгоспників. 60 електромоторів механізували трудомісткі процеси колгоспного виробництва.

Книга, газета, радіо, музика ввійшли в побут колгоспників. За роки радянської влади з колгоспу вийшли сотні агрономів, учителів, інженерів, лікарів і офіцерів Радянської Армії. В найближчі роки всі молоді колгоспники матимуть середню освіту. Спеціальності механіка, моториста, електрика, радиста, слюсаря, токаря і інші стали в колгоспі масовими, ними оволоділи сотні людей.

Академік Гребень разом з колгоспним чабаном Бражко провадять науково-дослідну роботу по поліпшенню порідності тонкорунних овець.

Де, в якій країні можлива така творча участь простих людей в оволодінні наукою, технікою, культурою? Це можливо тільки в країні перемігшого соціалізму.

Постійне піклування більшовицької партії, радянського уряду і особисто великого Сталіна про трудівників сільськогосподарства запалоє колгоспників на нові трудові подвиги на славу нашої соціалістичної Батьківщини.

Г. ЛИТОВЧЕНКО,
голова ордена Леніна колгоспу імені Сталіна, депутат Верховної Ради СРСР.
Генієський район, Херсонської області.

Агітпункт без агітаторів

В гарячу пору збиральних робіт і хлібозаготівель слово агітатора має звучати з особливою силою. Воно повинно запалювати хліборобів на швидке і якісне проведення жнив, збуджувати в них почуття відповідальності за доручену роботу, розкрити перед ними велике політичне значення боротьби за хліб.

Бойовим штабом мобілізуючої сили хліборобів на успішне збирання врожаю і виконання плану хлібопоставок повинні, насамперед, стати агітпункти і агітбесідки.

Що ж хорошого, повчального можна запозичити в агітпункті В. Токмацького елеватора? Його тут створили для людського ока.

...На двох невеличких столиках вітер перелистувє сторінки потрібних газет. Неохоче беруть їх до рук ті, що заходять до агітпункту. Та воно й зрозуміло. Кому інтересно було читати 3-го липня газету «Большевик Запорозжя» за 28 червня, або журнали «Перець» за березень і квітень. В окремих залишилися одні обкладинки. Та на

безриб'ї, як кажуть, і рак риба. Крім цієї літератури, на столах більш нема ніякої.

—А де ж ваші агітатори? — питаємо завідуючого елеватора т. Волвенкіна.

—У нас, — каже він, — як таких агітаторів нема. Між тим, зверніться до секретаря комсомольської організації т. Утіна. Він повинен знати.

Та було б сказано. Якраз стільки знає Утін, скільки й т. Волвенкін. По всьому видно, що остероць агітаційно-масової роботи тут стоїть, перш за все, секретар парторганізації т. Самбуров. Тому жоден комуніст і комсомолец не приймають участі в агітаційно-масовій роботі. Взяти такий приклад. Парторганізація доручила комуністові т. Савицькому відповідати за роботу агітпункту. Але він не виконує цього доручення. Тов. Савицький передав ключі іншим і в таку гарячу пору сидить дома (бачте його дружина поїхала до Дніпропетровська і нема кому поратись біля господарства!). А тим часом, агітпункт часто на замку.

Ів. СІРЕНКО.

Більше уваги організації праці

В колгоспі ім. Суворова мало приділяють уваги організації праці під час збирання врожаю, слабо поставлена дисципліна серед членів правління. Голова артілі т. Півень часто зайнятий своїми справами — їзде на базар торгувати салом.

Дивлячись на нього, агро-технік Гава та бригадир Зелений і собі уникають від діла. Сортування та відправка зерна до елеватора провадяться недбало. Працюють лише дві віялки і то тільки вдень, а вночі на току нікого не знайдеш, крім сторожа. Хліб від комбайнів вночі возять в село підлітки, за якими ніхто не доглядає.

В дитячих яслах теж немає порядку, завідувача — дружина Півня — знаходиться більше вдома, ніж біля дітей. Громадське харчування не налагоджено як слід.

Всі ці недоліки приводять до відставання колгоспу з хлібопоставкою. З намолочених біля 3.000 центнерів — здано лише 1.365.

О. ФЕСЕНКО.

ЗАСТРАХОВУЙТЕ СВОЄ ЖИТТЯ!

Звернення робітників і службовців В.Токмацького індошову до всіх робітників і службовців району.

Поряд з іншими заходами більшовицької партії та радянського уряду про покращення добробуту трудящих, в нашої країні організовано державне страхування життя. Це дає можливість найбільш повно забезпечити себе і свою сім'ю в старості та на випадок повної або часткової втрати працездатності від нещасних випадків.

Ми, робітники і службовці В.Токмацького індошову, ознайомившись з умовами добровільного страхування життя, всі як один застрахували своє життя та закликаємо всіх робітників і службовців району наслідувати наш приклад.

За дорученням зборів звернення підписали:
С. СВІТЛИЦЯ, М. БЕЗРУЧКО, Н. КУЗЬМЕНКО, Ф. ГАЛЯСЕНКО, Ю. БЕРНАДСЬКИЙ, Є. ШИПИЦІНА.

ЛИСТИ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Голова колгоспу «Країна Рад» т. Хідько прийняв немало рішень про будівництво критого току. Та справді від самих рішень некрашають. І понині тут немає критого току. Подібне становище і в артілях ім. Шевченка (голова Зінченко) та «Авангард» (голова Дудник). (3 листів сількорів).

УРОЖАЙ:

—Отакій-ось «критий» тік
Змайстрував цей чоловік,
Піде дощик — то мороку
Добру матиме він з ним:
Цього року
З цього току
Він не, вилізе сухим!

Бо коли хоч пуд загине,
Бо коли я затечу —
В нього спина і чуприна
Помокріють без дощу —
Буде мокрим чоловік,
Що зробив цей дутий тік!

Мал. О. Козюренка.
Текст П. Глазового.

ОЙ П'Є МОСІЯШ...

Злигалися голова Остриківського сільпо Мосіяш з завідувачим магазину того ж сільпо Залозним. І вирішили: що їм море по коліна, а магазин мовби не сільпо, а їх власний: хочуть — торгують, хочуть — закривають.

Звертаються якось до них члени сільпо і вчителі, щоб продали їм дешево.

Чують ті, що до них хтось

звертається, та ніяк не почувть хто — горілка їм очі еліпила.

П'ють Мосіяш з Залозним вдень і вночі, а магазин біля закритий, ніж працює. Щоб би пайовиків не задовольнявся, торгівля в кооперативі не падає.

Вчителі: Л. МАСЛОВА,
Д. РОЗСОМАН,
М. ХИЛЬЧЕНКО,
І. ЧЕРКАШИН.

ПОГОВОРІМО ПРО... КОПІЙКУ

Яка це маленька по своєму розміру, річ. Копійка та й годі. А яке велике місце її у грошовому балансі!

Без копійки, як кажуть, не карбованець.

Та в нашому місті вона рідко зустрічається в розмінній монеті. Уявіть, що ви купуєте ситро, газовану воду, булочки, тютюн і т. п. Вам належить

здача. Воно й здача — 10—15 копійок. А вам не дають.

—Немає мілких, — відповідь можна почути же в усіх магазинах і ках.

Шкода, що цими копійками безсовісно наживаються давці.

Г. ПОВИЧ,
житель міста В. Токмак.

У чеканні вагара

На токах колгоспу ім. Країна з початку жнив накопилось понад 1300 центнерів хліба, але керівники артілі мало дбають про те, щоб вчасно здати його державі.

Так, наприклад, 30-го червня машина Великотокмацької автороти, на якій працює Федан М. С., простояла на току після навантаження півтори години, бо... вагар Ганус В. була зайнята «невідклад-

ними» справами — вона збирала врожай на власному городі.

Голова колгоспу т. Дудник зневажливо ставиться до організації праці під час збирання врожаю — внаслідок чого колгосп відстає з хлібопоставкою.

Заготзерно внаслідок цього всього 585 центнерів зерна.

М. СТРАХОВИЧ.

Тво редактора П. ДУДИКА